

In dit nummer:

- 📁 De Bernebrêge
- 📁 Nieuws van de feestweek
- 📁 Klaas Hayema stopt met voetbal
- 📁 Ondernemen: Sikko Brouwer
- 📁 Actief: 'de Postrúters'

(foto: redactie)

Van de redactie

Wy wienen wiis mei Wies

Hoe zachtkens glijdt ons bootje, met Wies aan het roer. Wij van de redactie zijn maar wat blij met Wies als onze hoofdredacteur. Want het loopt allemaal zoals het hoort. De contacten met de correspondenten worden onderhouden, door Wies. De advertenties krijgen elke maand weer hun plaatsje in de krant, mede door Wies. Beslissingen worden genomen, na overleg met ons door Wies. De koers is uitgezet, door Wies. Ja, wij van de redactie weten dat ons bootje wel doorglijdt zolang Wies er is. Met haar diplomatie kan ze zo de politiek in. Dat deed ze niet. Wel solliciteerde ze naar een baan als projectmanager. Tja, wat afwisseling op zijn tijd is ook niet verkeerd. Ware het niet dat ze daardoor geen tijd meer heeft voor de Binnenste Buiten en dat is toch wel even slikken voor ons. Onder het motto: geen mens is onmisbaar springt onze kapitein overboord... Bedankt Wies voor alles! Wies heeft echter ook alweer een oplossing: Jannie Jensma, u allen wel bekend van de rubriek Buitenposters, zal onze redactie versterken. Met haar leidinggevende kwaliteiten en vele ideeën zal ons bootje weldra weer zachtkens glijden. Welkom Jannie in ons midden.

De redactie gaat ook met vakantie. Het volgende nummer verschijnt in augustus. Maar hou ons op de hoogte!

Een natte kennismaking

De brandweer zette haar beste beentje voor en trok de grootste waterkanonnen uit de kast bij de jaarlijkse Roefeldag op 12 juni. Als afsluiting van hun bezoeken aan verschillende bedrijven waar ze een blik konden werpen in de wereld van volwassenen, konden de kinderen dit watergeweld wel waarderen. Meer hierover op pagina 9.

Tjaskerhiem dreamteam wint tv-finale

Het zal je maar gebeuren: je loopt je huis uit en ineens stormen kinderen op je af voor je handtekening! Dat gebeurde Harry Hiemstra en Richard Postema, nadat ze mee hadden gedaan aan het spelprogramma 'Knoop in je Zakdoek'. Samen met Alice Bosma en Stephan Mellema vormden zij het team van Tjaskerhiem, dat in dit programma, gepresenteerd door Marnix Kappers en Paula Udondek, de strijd aanging tegen een team uit Hardenberg. Harry moest op de fiets zoveel mogelijk kilometers afleggen, Richard op de loopband. Alice en Stephan deden het denkwerk in een flitsende quiz. Deze vier deelnemers waren geselecteerd uit de bewoners van het Tjaskerhiem die zich opgegeven hadden.

Achter de schermen

Dat er achter de schermen meer gebeurt dan je op de televisie ziet, is het team wel duidelijk geworden. Volgens Harry en Richard werken de mensen erg hard. Maar ondanks dat hadden ze nog wel tijd voor 'grapjes'. "Ze verdraaiden de stem van de presentator steeds. Eerst ging het heel hoog en dan heel laag", Richard demonstreert het met zijn eigen stem. De werkelijkheid viel ook wel een beetje tegen. Alles was in het echt veel kleiner dan je op televisie ziet. "Maar dat komt door de camera's", weet Harry. De gezichten werden geschminkt, wat wel 'stoffig' was.

Richard: "We moesten van tevoren testen of we wel goed op de apparaten konden. De stangen van de loopband waar je je aan vast moest houden, waren eigenlijk te laag voor mij. Ik stond er niet op, ik hing erop." Na het testen, moest er nog vaak geoefend worden, voordat alles goed opgenomen werd. Logisch dat de heren behoorlijk moe waren na de opnames. De inspanning was echter niet voor niets. Na een spannende finale kwam het blauwe team, Tjaskerhiem, als winnaar uit de strijd. "Het was heel spannend," zegt Richard, "in de laatste seconde gooide ik nog een bal in het net. Anders waren we

gelijk geëindigd. Maar het andere team was heel sportief. We zijn als vrienden uit elkaar gegaan." De overwinning bracht vreugde in het team. Harry stak zijn blijdschap niet onder stoelen of banken: "Ik vloog de presentator om de hals!". Het gevoel van de winnaar, wat is dat voor gevoel? Harry: "Apetrots" Richard: "Ja, tuurlijk, het is gelukt". De beker staat in het Tjaskerhiem. "Want", zegt Richard, "het hele Tjaskerhiem was mee om ons aan te moedigen. We hebben het met elkaar gedaan."

Van links af: Richard Postema, die de beker in ontvangst neemt, presentators Paula Udondek en Marnix Kappers, en Harry Hiemstra in spontane vreugde over de net behaalde overwinning.

De inwoners en het stemgedrag in cijfers

Hieronder informatie die ons door de gemeente Achtkarspelen werd verstrekt, en die betrekking heeft op ons dorp. Interessant voor degenen die precies op de hoogte wil zijn van de samenstelling van haar inwoners, en hoe er op 15 mei voor de landelijke verkiezingen van de Tweede Kamer werd gestemd. De bevolking is in 2001 met 34 inwoners gegroeid. Dit aantal was het resultaat van: 80 geboorten (waarvan 47 jongens en 33 meisjes), 53 overlijdens, door verhuizing 220 nieuwe inwoners binnengekomen en 237 personen vertrokken. Daarmee bestond het totaal aantal Buitenposters per 1 januari 2002 uit 5650 personen; hiervan waren 2822 man en 2828 vrouw. Het aantal woningen op die datum bestond uit 2258 stuks, een groei van 3 stuks. De verkiezingen voor de Tweede Kamer leverde de volgende stemmenverdeling per partij op: PvdA 510 13,38% - VVD 304 7,98% - CDA 1671 43,85% - D'66 103 2,70% - GroenLinks 201 5,27% - SP 144 3,78% - SGP 35 0,92% - VSP 11 0,29% - NMD 0 0% - PvdT 3 0,08% - Christen Unie 434 11,39% - Duurz 2 0,06% - Leefbaar Nederland 47 1,23% - Lijst Fortuin 346 9,07% Het opkomstpercentage in ons dorp was het hoogste van de gemeente met ruim 87%, over de gehele gemeente was dit ruim 80%. Van de 4337 opgeroepen kiesgerechtigden in Buitenpost verschenen er 3811 in het stemlokaal.

● De gemeente Achtkarspelen wil dat het bedrijfsleven binnen haar grenzen meer in aanmerking komt voor subsidies. Door de kleinschaligheid komen ondernemingen in Achtkarspelen niet of nauwelijks in aanmerking voor de steunmaatregelen van de drie noordelijke provincies.

● Buitenpost en Surhuisterveen krijgen de beschikking over skateboardbanen. De gemeente Achtkarspelen trekt voor de inrichting van de beide skateparkjes ruim 11.000 euro uit. De realisatie van de banen is een onderdeel van het speelruimtebeleid van de gemeente.

● De 56-jarige Louis Lyklema uit Kollum wordt hoogstwaarschijnlijk de nieuwe burgemeester van Achtkarspelen. De gemeenteraad draagt VVD'er Lyklema voor als opvolger van Bernard Schmidt.

● De nieuwe wijk Mûnewyk in Buitenpost is geliefd. Voor de uitgifte van de eerste achttien bouwterreinen hadden zich 101 belangstellenden aangediend, die moesten loten.

● Sociaal-cultureel centrum It Koartling voldoet niet aan de brandveiligheidseisen. In de popbunker en het clublokaal zal binnenkort een extra nooduitgang worden aangebracht.

● Grote meubelcentra zijn taboe op het nieuwe gedeelte van bedrijventerrein De Swadde. Een meubelzaak naast die van Kapenga in het centrum is te veel van het goede voor een plaats als Buitenpost, zo hebben gedeputeerde staten besloten.

● De gemeente Achtkarspelen schaft een kleine zoutstrooier aan voor de bestrijding van gladheid in woonwijken van de dorpen. Een financiële meevaller- 'Buitenpost' heeft extra geld van het Rijk gekregen – maakt de koop van de strooier mogelijk.

Kinderopvang 'De Bernebrêge' Starten, uitbreiden, sluiten en weer verder gaan

In augustus is het vier jaar geleden dat Wilma Atsma is begonnen met kinderopvang 'De Bernebrêge'. Daarvoor gaf ze les aan de Christelijke Hogeschool, na een tijdje vond ze dit werk niet bevredigend meer en wilde ze voor zich zelf beginnen. Vorig jaar onstonden problemen over de verbouw van haar opvang. Zij vertelt hierover en over haar werk.

Waar een wil is, is een weg

Met het voornemen een kinderdagverblijf te starten, stapte ze naar de gemeente. Deze zag er niet erg het nut van in: Buitenpost had immers al een Stichting Kinderopvang Achtkarspelen (SKA). Toch zette Wilma ondanks de onzekerheid haar idee door. "Ik dacht: waar een wil is, is een weg! De behoefte voor de opvang die ik bied is groot en dan lukt het ook wel zonder steun en subsidies van anderen," vertelt ze. Een woordvoerder van de gemeente zegt hier het volgende over: "Toen Wilma wilde beginnen met De Bernebrêge, had de gemeente al afspraken met de SKA. De gemeente wilde graag kinderopvang in de hele gemeente. De SKA voorzag in die tijd in voldoende mate aan de behoefte, vandaar dat de raad de verantwoordelijkheid voor de uitvoering bij de SKA heeft gelegd. In de afgelopen jaren is gebleken dat er in Buitenpost genoeg vraag is om meerdere kindercentra te laten bestaan." Na een keuring door de GGD kreeg Wilma Atsma een voorlopige vergunning en kon ze van start. "Ik heb in totaal vier jaar lesgegeven. Ik ben ook nog op de CH blijven werken in de beginperiode van De Bernebrêge; ik moest eerst even kijken of het allemaal wel wilde lukken," vertelt Wilma. Na de zomervakantie in 1998 begon ze met een groepje van 6 kinderen, wat al gauw uitgroeide naar twaalf. "Het leuke van een kinderopvang is allereerst de 'vrijheid' van het eigen baas zijn." Ook is het directe contact met de kinderen en de ouders voor haar belangrijk. "Je wordt een soort grote familie met heel veel 'kinderen' (broertjes en zusjes). De kinderen die vanaf het begin bij mij zijn, zitten inmiddels op de basisschool. Je kent het kind vanaf dat ze baby zijn en nu zijn ze dan al groot, je volgt de hele ontwikkeling."

Problemen bij uitbreiding speellokaal

Vorig jaar vroeg Wilma een vergunning aan voor uitbreiding: een speellokaal waar de kinderen meer kunnen klimmen en klauteren. De aanvraag bracht echter heel wat teweeg: "In november lag de vergunning op de deurmat, echter met de mededeling dat de gemeente nog een paar vragen had. Er volgde een gesprek op het gemeentehuis en 21 december kwamen ze controleren." Onmiddellijk hierna moest de opvang sluiten, de slaapvertrekken voldeden niet aan de brandveiligheidseisen die de brandweer daaraan stelt. Op verzoek van Wilma was in de jaren hieraan voorafgaand tweemaal gecontroleerd door de GGD en beide keren werd was men akkoord. Wilma was dan ook verbijsterd te vernemen dat de kinderen al die tijd in een onveilige situatie hadden verkeerd: "In de rapporten stond dat er voldoende vluchtmogelijkheden aanwezig waren." Maar de adviezen van de GGD en brandweer zijn soms verschillend. Zo is de één voor een traphekje, maar de ander keurt dit af omdat dit de vluchtroute belemmert bij een eventuele brand. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld ook voor de veiligheidsklemmetjes op de ramen. Er werd na de controle geadviseerd een brandmeldinstallatie te plaatsen en extra (nood)uitgangen te creëren. Met de realisatie daarvan werd overigens onmiddellijk hierop begonnen, waarna de opvang eerst weer verder kon. De gemeente zegt hierover: "Bij de GGD inspectie in 2001 voldeed 'De Bernebrêge' wel aan de eisen die gesteld worden aan de ruimte, maar voor bepaalde kwaliteitseisen moesten nog wel puntjes op de i gezet worden. In de toekomst zal er niet meer alleen door de GGD gecontroleerd worden, maar zal de brandweer de brandveiligheid voor zijn rekening nemen in het kader van een gebruikersvergunning. 'De Bernebrêge' heeft net als de SKA een vergunning voor 5 jaar gekregen, definitiever bestaat niet."

Wordt ons speellokaal een zandkasteel? De start van de verbouwing. (eigen foto)

Naar vast personeel en andere aanpassingen

Nu runt Wilma de opvang met vrijwilligers en stagiaires. Door de Nieuwe Wet Kinderopvang worden deze 'losse hulpjes' in de nabije toekomst vervangen door vast personeel. Mede hierom moet de groep uitgebreid worden naar 16 kindplaatsen, omdat de kosten anders te hoog worden. "De hoofdzaak van kostenverhoging zit hem in de aanpassingen in verband met de werkomstandigheden voor de medewerkers. Daarnaast zijn er diverse normen voor de opvang waar we in moeten investeren," legt Wilma uit. "Zo zijn we verplicht om bijvoorbeeld een peuter-wc te bouwen. Zelf sta ik hier niet achter, wij zijn een vervanging voor de thuissituatie en wie heeft er nu thuis een peuter-wc? We worden gedwongen om richting het schoolse te gaan. Ik hoop echter dat we dat zo veel mogelijk kunnen voorkomen." Welke verbouwingen en aanpassingen zullen er nog meer plaatsvinden? "In de eerste week van mei zijn we gestart met het speellokaal. Waneer deze af is zullen binnen enkele kleine veranderingen plaatsvinden. Daarnaast komen er achter twee nieuwe slaapvertrekken en een grote bijkeuken bij. Ook is er al een nieuwe schutting met een nieuw opberghok voor het buitenspeelgoed. Tot slot zal het speelplein opnieuw ingedeeld worden."

Van de PBB-bestuurstafel

Daar er de afgelopen tijd enkele bestuursleden reglementair moesten aftreden hebben wij de bestuursfuncties herverdeeld. Voorzitter (voorlopig voor een jaar): Henk Koning, 2e voorzitter: Johan Kootstra; secretaris: Ank van der Veen; 2e secretaris: Petra Plantenga; penningmeester: Jelly Nijboer, 2e penningmeester: Sietse Postma; algemeen bestuurslid: Sytze Harders. We blijven zoeken naar aanvulling van het bestuur.

- De contributies zijn de afgelopen maanden bij de leden opgehaald. Omdat het innen erg veel werk, tijd (en geld) kost, willen we in de toekomst overgaan op automatische inning. Dan kan ook gemakkelijker geregeld worden dat het innen van de contributies bijvoorbeeld samenvalt met een collecte voor het Oranjefeest!

- Van de Natuur- en Milieuvereniging Achtkarspelen kregen wij het verzoek om volgend jaar ook mee te doen aan de actie 'Het Schoonste Dorp van Achtkarspelen'. Hoewel we voorgaande jaren meenden dat dit niet direct op onze weg lag, hebben wij besloten nu positief te reageren. De gemeente biedt aan de Plaatselijke Belangen in Achtkarspelen een computer met Internet-aansluiting aan. Eén van onze bestuursleden zal de mogelijkheden in het dorp nader bekijken. Verder zijn er brieven van de Gemeente ingekomen over de portefeuillevreiding in het nieuwe College, het verloop van de bevolking over het afgelopen jaar en een uitnodiging om het afscheid van burgemeester Schmidt op 26 juni bij te wonen. Van onze kant is de Gemeente gewezen op de slechte bewegwijzering in het dorp. Eén van de bestuursleden zal een inventarisatie maken, dus onze wensen en gedachten op gebied proberen op papier te krijgen. Ook hebben we verantwoording afgelegd over de besteding van de gelden uit het Leefbaarheidsfonds van 2001. Omtrent de toekomst van de status van Regiokern gaan wij er vanuit dat het Gemeentebestuur er alles aan zal doen om dit te voorkomen. Er is toegezegd dat de mogelijkheid om met buurdorp Kollum samen te werken onderzocht zal worden. Misschien is een Regiokern Buitenpost-Kollum een goede optie.

- De financiën van PBB blijken goed op orde te zijn; de dorpskrant draait naar wens. Een punt van zorg blijft tot nu toe de bezorging.

Namens het bestuur: Sytze Harders

Nieuw logo PBB

Sinds kort gebruikt Plaatselijk Belang Buitenpost een nieuw logo voor haar correspondentie. Naast de enigszins verfraaide letters 'PBB' is er een symbool aan toegevoegd. De scherpe waarnemer herkent misschien onmiddellijk wel het karakteristieke kruispunt Bakkershoek (Voorstraat/Kuipersweg) in de kruisende lijnen. De cirkel die daar omheen getrokken is symboliseert de taak die PBB zichzelf gesteld heeft, het bewaken van het plaatselijke belang. Daarnaast valt in het logo, met enige moeite, een vizier te herkennen die de gerichtheid op het eigen dorp verbeeldt. Dit even ter verduidelijking.

Nieuwe leden zijn overigens ook altijd welkom bij PBB. Voor 5 Euro per jaar steunt u de Buitenposter zaak; 'de Binnenste Buiten' is een direct voorbeeld van verschillende werkzaamheden van de vereniging. U kunt u aanmelden door middel van een briefje in de brievenbus van de Binnenste Buiten of adressering aan Postbus 30 9285 ZV Buitenpost.

Feestweeknieuws

Lichtroute: geen thema

Het is ons gebleken dat er toch (helaas) te veel straten zijn die niet in staat zijn om binnen hun budget en/of ideeën te kunnen voldoen aan onze vraag om de straten versieren aan de hand van het thema 'Film en Televisie'. Daarom hebben we besloten om voor dit jaar het thema weer vrij te geven zodat iedere straat weer kan maken wat binnen hun mogelijkheden past. Wellicht helpt het thema nog wel om U op ideeën te brengen maar voor de beoordeling wordt dit niet meer meegenomen. Daarnaast zien we dat er Buitenpost al weer veel mensen bezig zijn om hun tuin in pracht en praal te brengen. Wij willen tegen hen zeggen: geef je tuin op voor de lichtroute en ding mee naar de hele aardige geldprijzen. Heb je niet zulke groene vingers, versier dan je huis en ding ook mee naar leuke geldprijzen. Dit versieren mag met van alles, maar licht moet er natuurlijk wel bij! Nadere informatie over de lichtroute en de rest van de feestweek is ook te vinden op het internet: <http://fwcbp.gq.nl> Ook opgeven kan via deze site en telefonisch op 543147 (Nanne van der Meulen)

Computerfeest op 2 augustus

Tijdens de feestweek 2001 zal in sporthal 'De Houtmoune' een 36 uur durende LAN-party worden gehouden. Wat dit inhoudt zal ik proberen uit te leggen: Het draait om een honderdtal computerfanaten die hun eigen computer meenemen naar de sporthal en via een netwerk met elkaar worden verbonden. Dit netwerk heet officieel een Local Area Network, afgekort dus LAN. Tijdens de party gaan de deelnemers vooral met elkaar via de computer spellen spelen, bijvoorbeeld Unreal Tournament, Starcraft of Diablo2. Daarnaast worden er ook veel bestanden en gegevens uitgewisseld. Je moet je dus een sporthal voorstellen waarin gedempt licht brandt en het enige geluid wat constant aanwezig is het zoemen van zo'n honderd PC's is. Deze sfeervolle omgeving wordt alleen geregeld verstoord door een kreet van een gamer die verliest of juist een vette overwinning boekt. De party is alleen toegankelijk voor de deelnemers, maar eventuele belangstellenden mogen op vrijdag 2 augustus een kijkje nemen (Tussen 10.00 en 20.00 uur). Als bijdrage in de kosten vragen we van dit publiek wel 1 euro entree. Mocht je meer willen weten, over deze voor onze omgeving unieke party, kijk dan op www.outpostlan.nl Alleen daar kun je je ook opgeven. Deelnemen kost vijftien euro per pc. Om een en ander te organiseren was heel wat technische kennis nodig en daarom zijn we blij dat Wybrand Computers uit Surhuisterveen en Pronetworks.com ons helpen en sponsoren. Verder bestaat de "crew" uit een stel computer freaks die het leuk vinden een dergelijk evenement te organiseren. Wie dat zijn staat ook op de site van de LAN-party.

COLOFON

3e jaargang nr. 8
juni 2002

De Binnenste Buiten is een uitgave van de Vereniging voor Plaatselijk Belang Buitenpost. PBB is verantwoordelijk voor de inhoud van deze krant en is dienaangaande aan te spreken als bestuur en als rechtspersoon.

Oplage: 2500 exemplaren

Kopij: Postbus 30,
9285 ZV Buitenpost
of kopijbus in 'De Boekelier'
E-mail: bibupost@dolfijn.nl

Kopij graag getypt of op diskette aanleveren, en niet langer dan 150 woorden. De redactie kan geen garantie geven dat kopij wordt geplaatst. Zij behoudt zich het recht voor ingezonden stukken redactioneel te wijzigen of niet te plaatsen. Anonieme stukken worden niet geplaatst.

Inlichtingen over advertenties:
R. v.d. Heide
Voorzoom 58
9285 MR Buitenpost
Tel. 0511 - 543197

Vragen en klachten over de bezorging:
J. Kronenburg, tel. 0511 - 542024

Extra exemplaren zijn af te halen in De Boekelier, It Koartling en de bibliotheek.

Druk: Drukkerij Banda Kollum BV
tel. 0511 - 451341
Zet- of drukfouten voorbehouden

Kopij voor het volgende nummer inleveren voor 5 augustus 2002. De volgende editie verschijnt in week 34.

BUITENPOSTERS

Ik ben een echte Buitenposter - geboren aan de Kuipersweg, ik ken veel families van Buitenpost en veel mensen kennen mij. Ik ben altijd in het dorp gebleven, op anderhalf jaar na. Dat was toen we pas getrouwd waren. Mijn man Lieuwe werkte op de vliegbasis en militairen moesten toen nog in Leeuwarden wonen. Ik vond het niet fijn en ik was blij dat we weer naar Buitenpost konden. Op zichzelf heeft Buitenpost niet veel leuks. Er bestaat te weinig echte samenleving. Toch voel ik me een echte Buitenposter en er zijn ook voordelen aan ons dorp. We wonen hier centraal - aan de spoorlijn - er komen veel nieuwe mensen wonen en dat betekent dat we hier een gevarieerde bevolking hebben. Dat zie ik als iets positiefs. In de omliggende dorpen zeggen ze: "In Buitenpost wonen eigenwijze mensen". Ik weet wel dat er vroeger bij de oudere generaties duidelijk onderscheid gemaakt werd; bijvoorbeeld - op de Krite-avond kon je niet overal gaan zitten. Je hoorde bij een groepje en daar bleef je bij zitten; er was klasverschil.

"...toen ik zwanger werd stond ik te huilen voor de klas omdat ik ermee op moest houden..."

Mijn kindertijd

Buitenpost heeft eigenlijk geen hart. Vroeger was de Kerkstraat een prachtig straatje, er stonden mooie kleine winkelpandjes zoals de boekhandel, de schoenmaker, de kruidenier, het armhuis van de diaconie. Je kon overal tussendoor langs verschillende paadjes en wij vermaakten ons als kind ermee de deur open te gooien van de winkeltjes en dan weg te hollen. We woonden tegenover de christelijke lagere school; we hingen aan de stangen van het hek en leerden fietsen op het plein. Ik heb me altijd heel vertrouwd gevoeld in het dorp. Een jaarlijks hoogtepunt was de gymnastiekuitvoering van MAAS in zaal Klamer. Wij moesten de hele avond muisstil in de kelder onder het toneel zitten tot ons groepje aan de beurt was en dan moesten we weer naar beneden. Voor mijn gevoel zat het bomvol. Zoiets kun je je nu toch niet meer voorstellen. In de pauze mocht je even naar je ouders om te horen hoe je het gedaan had: de oefeningen met knots of hoepel op muziek. Ik herinner me ook nog een soort mars die we deden op de Radetsky. De uitvoering was in zaal Klamer; op een groot doek was als decor het nutsgebouw (van binnen) afgeschilderd - daar hadden we gymnastiek.

Mijn opleiding

Ik ben opgeleid als kleuterleidster en op mijn 18de stond ik als leidster voor de klas in Hoogkerk, later Grijskerk. Toen ik zwanger werd, stond ik te huilen voor de klas, omdat ik ermee op moest houden. Dat was in die tijd zo. Toen werd hier de peuterspeelzaal opgericht en ik werd er leidster. Tussen '75 en '80 viel ik kris-kras door de gemeente in als kleuterleidster, het eerst in Buitenpost. Toen kwam de basisschool in zicht. Ik werd voor de keus gesteld om mee te doen aan de cursus die vereist was om les te kunnen geven aan de lagere school. Ik dacht: 'Daar ben ik nu te oud voor.' Ik was 30... Ik heb de cursus natuurlijk wel gedaan, ruimschoots voor de invoering van de basisschool in 1985. Er veranderde heel veel. Ik vond het niet allemaal even eerlijk en positief.

De kleuterleidster werden bijvoorbeeld wél verplicht zich bij te scholen, de mensen met de lagere akte hoefden dat niet. Methodiek is op de kleuterweek een heel belangrijk vak. Dat kregen zij dus niet. Zo werd het kleuteronderwijs onderschat, nu is dat wel bijgetrokken.

Andere aanpak kleuters

De eigenheid van het kleuteronderwijs is gelukkig bewaard gebleven. Een kleuter moet kleuter kunnen zijn in zijn spel en hij moet rustig de tijd hebben om rijp te worden voor groep 3. Ik vind dat kinderen zich thuis moeten voelen op school; je veilig en vertrouwd voelen is een basisvoorwaarde. In de groepen 3 tot en met 8 wordt tegenwoordig meer rekening gehouden met de verschillen tussen leerlingen. Op de kleuterschool was dat eigenlijk al zo. Daar hoeven kinderen nog niet wat ze later wel moeten: binnen een bepaalde tijd een methode doorwerken en afmaken. Een kleuterleidster bedenkt alles zelf en weet uit haar hoofd welk liedje toepasselijk is, welk spelletje ze kan doen bij welk verhaal en in welke situatie; ze kan flexibele

ler met haar materiaal omgaan. Ze streeft wel allerlei doelen na, maar ze kan die op verschillende manieren bereiken. We hebben al ons materiaal geordend, zodat er een opbouw is in wat we aanbieden en we kunnen zien wat een kind zoal moet beheersen; aan de hand hiervan schrijven we ook een rapportje over de ontwikkeling van elk kind.

Opvoedende taak

Op de basisschool van nu wordt veel aandacht gegeven aan de sociaal-emotionele ontwikkeling van de kinderen. Dat vind ik heel goed. We streven naar het welbevinden van een kind; we staan open voor hun problemen, we beginnen niet aan de les als er iets niet goed is. Daar praten we dan over met elkaar. Vergeleken met 20 jaar geleden zijn er meer kinderen waar het niet goed mee gaat. Sommige kinderen krijgen heel wat te verstouwen. Toch zijn er ouders, die denken dat wij geen opvoedende taak hebben; wij hebben volgens hen alleen een lesgevend functie, terwijl we toch dag in dag uit met ze bezig zijn. We besteden er heel veel tijd aan om de kinderen te leren hoe ze met elkaar om moeten gaan. Dat gebeurde vroeger minder. Er is ook een schoolmaatschappelijk werker bij ons op school, één keer in de twee weken houdt ze spreekuur. Wij kunnen hulp vragen; de ouders evoneens. Daar hebben we goede ervaringen mee. Het allerbelangrijkst is, dat een kind zich prettig en veilig voelt op school, dan ontwikkelt het zich wel. Als een kind niet wil leren, dan is er iets. We deden mee aan een landelijk onderzoek hierover en we zijn er trots op, dat we boven het landelijk gemiddelde scoorden op de sfeer waarin we werken en op het vertrouwen van het kind in ons. De collega's onderling moeten in een goede verstandhouding samenwerken en dan gaat het in de klas ook goed. Ik vind dat het een taak van de directeur is ernaar te streven dat dit allemaal in orde en prettig is. Ik probeer me in dit proces open en kwetsbaar op te stellen.

Anneke Paauw neemt afscheid als directeur van 'de Mienskip'

Kinderen leven nu anders

De kinderen zijn op zich niet veranderd; dat denken sommige mensen wel. Maar de omstandigheden waarin ze opgroeien zijn heel anders dan vroeger. Ze leven in een totaal andere maatschappij en ze komen er meer mee in aanraking dan de kinderen vroeger. Ons wereldje was eenvoudiger dan dat van hen. Hierdoor komt het dat ze nu minder geconcentreerd zijn, onrustiger. Ze worden meer geconfronteerd met problemen en vragen. De ouders van nu zijn veel kritischer dan die van vroeger. Dat is hun recht; het gaat immers om hun kind. Maar ze moeten niet vergeten dat er 29 andere kinderen in de groep van hun kind zitten. Ik vind dat we meelevende ouders hebben. Ik van mijn kant heb geprobeerd om de drempel van de school lager te maken, zodat ze gemakkelijker binnen kunnen komen.

Veel veranderingen

Een grote verandering in ons onderwijs is ook dat er veel meer vrouwelijke directeurs komen. Toen de basisschool kwam deed

ik mee aan de cursus Vrouw en Management. Deze cursus ging over de plaats van de vrouw in het onderwijs; vrouwen werden gestimuleerd om directeur te worden. Daar heb ik van genoten en veel van geleerd. De meeste directeurs - 99% - waren mannen. Nu is 13% van de vrouwen directeur; dat is toch nog niet reëel, want 85% van de onderwijsgevenden zijn vrouw.

Hoge werkdruk

De werkbelasting is groter geworden. We hebben er veel taken bij gekregen, zoals de wekelijkse teamvergadering, de netwerkvergaderingen met de omringende

scholen, de ouderraad, de medezeggenschapsraad, de naschoolse activiteiten. Dagelijks komt er een overstelpende hoeveelheid post binnen met een enorm aanbod aan activiteiten. Alles wat we doen, moet verantwoord worden in rapporten. Al deze dingen geven extra werk.

Weer gewoon mens

Nu stap ik op. Daar heb ik bewust voor gekozen. Toen juf Willy Pitstra afscheid nam, zei een van de kinderen: 'Nu wordt ze weer gewoon mens'... Zo is het met mij ook. Ik vertelde eens aan de klas dat ik beppe zou worden. 'Dan kom je hier zeker niet weer', zei een van de kinderen. 'Hoezo?' 'Nou,

hier komen toch geen beppes op school?' Ik ben 55 jaar en ik wil niet net zolang doorgaan tot ik uitgeblust ben. Er zijn zoveel fijne dingen en daar wil ik van genieten. We hebben een camper gekocht

en daar zullen we zeker mee op reis gaan. Maar wat ik heel belangrijk vind is het sociale leven in Buitenpost, daar hoop ik met plezier aan deel te nemen.

Op 27 juni neemt 'juf Anneke' afscheid; wie dat wil kan tussen 5 en 6 uur 's middags de school even inlopen om haar een hand te geven. Op vrijdagmiddag biedt 'juf Anneke' een verrassingsprogramma aan de kinderen aan en dat is ook meteen de laatste schooldag.

Linksback Klaas Hayema stopt met voetbal na twintig jaar selectie

"Mijn eerste ervaringen met voetbal vonden plaats op het Mejontsmaveld. De voetbalvereniging speelde haar wedstrijden toen nog midden in Buitenpost. Ik zal ongeveer acht jaar zijn geweest. Nu heb je de kabouters, die beginnen al met vijf jaar te voetballen, maar die waren er toen nog niet. Ik ben, met uitzondering van twee seizoenen bij VV Surhuizum, altijd lid geweest van VV Buitenpost," vertelt Klaas Hayema, "toen ik in de A's zat werd ik getraind door Popke Hoekstra. Dat was een leuke tijd, hij traketeerde wel eens op ijsco's." Op de vraag of hij er nooit over heeft gedacht om het hogerop te zoeken, antwoordt hij ontkennend. "Een club als Broekster Boys leek me wel wat, maar overstappen deed je niet zo gauw... Later speelden we zelf het hoogste, dus toen hoefde het niet meer zo nodig. Vanaf mijn 18e jaar ben ik betrokken geweest bij de selectie en toen ik 24 was, kreeg ik een vaste basisplek." Klaas Hayema heeft net een speciaal voor hem georganiseerde afscheidswedstrijd gespeeld, die gehouden is naar aanleiding van zijn twintigjarige carrière als actief speler van de Buitenposter selectie.

Toppers

De mooiste momenten van zijn indrukwekkende carrière zijn de kampioenschappen geweest en natuurlijk de wedstrijden tegen ploegen als Ajax, PSV en Barcelona. "Dan ben je 24 jaar en dan speel je tegen toppers als Bergkamp, Koeman en van Basten. Daar trainde ik speciaal voor, want

ik wilde goed voorbereid zijn. Maar je hield het toch niet langer dan een helft vol, tegen zulke jongens".

Blessureleed

Ook Klaas ontkwam niet aan blessures. Gelukkig was hij op tijd fit voor zijn afscheidswedstrijd, want nog niet zo lang geleden werd hij geopereerd aan een "voetbalknietje". Daarvoor brak hij zijn been toen hij in een wedstrijd een schot wilde blokken. De tegenstander schopte zijn kniebeen in tweeën. "Nu is het mooi genoeg geweest. Alles ging altijd opzij voor het voetbal. Visite had ik liever niet op vrijdag, want dan was ik niet fit genoeg voor de wedstrijd op zaterdag. Ook de vakanties werden zo gepland. En als er iemand van het gezin jarig was, dan ging ik toch eerst trainen of mijn wedstrijd spelen, de visite moest maar even wachten". Maar na meer dan twintig jaar, komt daar nu een einde aan. "Het allerliefste ging ik in het 2de team spelen, maar dat doe ik bewust niet. Dan moet je nog 2 keer in de week trainen en voor een lager team ben ik te fanatiek.

Tijd voor het gezin

Ik wil nu meer tijd in mijn gezin steken. We missen bijna geen korfbalwedstrijd van onze dochter en als mijn twee zoons straks ook nog gaan sporten, dan wil ik daar ook heen kunnen." Dat Klaas het al

die jaren in het eerste heeft volgehouden, komt omdat hij ontzettend gedreven is. Hij had alles voor het voetballen over. Zijn vrouw Baukje heeft dat moeten leren. "Ik kom zelf niet uit een gezin waar veel werd gesport. Ik moest er altijd rekening mee houden, maar dat wende wel. Het is gegroeid en ik vond het leuk."

Op karakter

Klaas moest het vooral van zijn instelling hebben, altijd doorzetten. Zijn sterke punten weet hij

"...en dan speel je tegen ploegen als Barcelona, PSV en Ajax..."

eerst niet te benoemen. "Oh ja, ik heb een enorm uithoudingsvermogen, ik liep ze er allemaal uit." De komende tijd gaat Klaas de A's trainen. Het contact met de voetbalvereniging blijft er dus wel. "Ik ga zelf zaalvoetballen en ik blijf wel lid, dus ze kunnen nog eens een beroep op mij doen. (foto: eigen foto)

It Koartling - bouwen aan de dorpsgemeenschap

(tekst: Ineke Mooijweer)
(foto: eigen foto/redactie)

'It Koartling' is de naam van het gebouw aan de Schoolstraat van Stichting Sociaal Cultureel Werk Buitenpost. Een der eerste voorzitters van It Koartling was Jurjen Adema. Hij wilde ons wel iets vertellen over de beginjaren.

Allereerst een verklaring voor de merkwaardige naam: die is volgens Adema bedacht door aannemer Wiebe de Haas. 'Koartling' betekent verbinding balk tussen de steigerpalen en het gebouw waar de steigers voor staan. Het logo is gemaakt door kunstenaar Sjoerd Venema. Van oudsher had de gereformeerde kerk in Nederland een uitgebreide organisatie op het gebied van jeugd- en volwassenenwerk. Als kind kon je naar de knapen- of jonge meisjesvereniging; daarna naar de jongelingsvereniging en na een huwelijk naar de mannen- of vrouwenvereniging. Het was voor een gereformeerde vanzelfsprekend om van deze verenigingen lid te zijn. Voor al de kerkelijke activiteiten was 'de Schakel' beschikbaar. Dat was toen maar een beperkte ruimte. In de jaren '50 en '60 veranderde de wereld. Ook hier wilde men iets anders dan de traditionele vooroorlogse situatie. "Wij zaten in de kentering van de tijd", aldus Adema. Er was creativiteit voor nodig om met de veranderende maatschappij mee te veranderen. In de persoon van Durk Miedema vond men "een gouden hulp". "Hij had het", volgens Adema. Hij speelde een grote rol in het opzetten van het nieuwe jeugdwerk, hij kon goed met de jeugd omgaan, bedacht allerlei dingen en bracht leven in de brouwerij. Er werd een houten keet achter de Schakel opgeknapt, waar men terecht kon met de jeugd: het jeugdhonk. Die keet was eigenlijk te klein: als je er een kast opendeed, kwam het materiaal voor de knutselgroepen je tegemoet rollen.

Een nieuw gebouw

De tuinbouwschool was toen gevestigd in het huidige Koartling: een stenen gebouw met een leslokaal en een lerarenkamer. Daar was een houten gebouw tegenaan gebouwd met twee praktijklokalen: het ene met trottoirtegels op de vloer en met grote openslaande deuren zodat er een trekker naar binnen kon. Die school moest na de oorlog in een nieuw gebouw en de gereformeerde kerk heeft haar toen, in 1969, gekocht. Dat was toen heel wat: zo'n grote aankoop, alleen voor het jeugdwerk. En er moest ook nog verbouwd

en ingericht worden. Die eerste verbouwing is heel summier geweest: het was, zoals Sjoerd Venema al zei, "een tijd van weinig geld, maar veel vrijwilligers". De keuken bijvoorbeeld ontstond uit de rijwielstalling die dichtgemetseld werd. "Prachtige avonden waren dat", herinnert Adema zich. 'De baron' (Lykele Hofstede) was er ook altijd bij: die hield van gezelligheid. Op een keer hadden de baron en Adema samen een meterputje gemaakt. Ze keken elkaar eens aan en dachten hetzelfde: hun namen moesten erin. Het was al na tien, dus er waren al wat bierdoppen voorhanden. Die werden bij elkaar gezocht en zo konden ze hun naam in het verse beton drukken. De opening vond plaats in 1970. In die periode werd een begin gemaakt met het opstellen van de statuten. Het eerste jaar bedroegen de lopende kosten ongeveer f 5000,-. Dat geld moest met vereende krachten bijeen worden gebracht. Een belangrijke bron van inkomsten was de zogenaamde 'jeugdcent': de collecte bij het uitgaan van de kerk. Een andere inkomstenbron was de verkoop van koffie op de clubavonden, voor f 0,25 per kopje. Op zondagavond was men ook open: een instuif waar veel jeugd kwam. De bestuursleden aanaen

consumptiebonnen uitgevonden!"

Groei in de zeventiger jaren

Miedema was als vaste adviseur in dienst: hij kwam met ideeën voor het programma van het winterhalfjaar. Het bestuur was altijd onder de indruk, veel van zijn plannen liepen prima. Soms waren er wel 600 deelnemers per week! Door zijn pionierswerk groeide het werk al snel uit tot activiteiten voor alle leeftijden. Adema herinnert zich bijvoorbeeld de dansavonden. Die waren "van vrijdag op zaterdag"; het was heel gezellig; velen hebben daar dansen geleerd. Je zou kunnen zeggen dat het bestuur er was voor de faciliteiten, Durk zorgde voor de rest. Soms ondersteunde hij het bestuur op onverwachte wijze: een keer kwam hij met zelfgebakken dakpannen aanzetten om de post onderhoud niet onnodig te belasten. Maar zonder subsidie kon men het eigenlijk niet redden. Het toenmalige ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk had wel een potje, maar dan moesten de activiteiten van de club niet op een (b.v. kerkelijke) groepering gericht zijn. Het moest wat algemener. Er kwam een inspectrice kijken of het Koartling in aanmerking kwam voor subsidie. Die zag dat het allemaal goed draaide en dat eigenlijk het

Durk Miedema (met baard) temidden van de jongeren, omstreeks 1973

daar om beurten heen om koffie te schenken en te verkopen. En hier verloochende zich de gereformeerde achtergrond niet: er moest vergaderd worden over de vraag of dat wel kon op zondag. Als mogelijke oplossing om dit probleem te omzeilen werd geopperd om in de week consumptiebonnen te verkopen, die dan op zondag voor koffie konden worden geruild. Een bestuurslid, die dat wat al te 'snoad' vond, merkte op: "Vroeger mochten we niet kaarten en toen hebben ze het kwartetten uitgevonden. We mochten niet toneelspelen en toen kwam de samenspraak. En nu hebben ze de

hele dorp wel zo'n beetje de activiteiten bezocht en maakte er verder geen punt van. De subsidie kwam er toen de Stichting in 1973 werd opgericht. Daardoor was opeens veel meer mogelijk: er kon nu een tweede betaalde kracht worden aangetrokken. Ook kon er aan een tweede, royale verbouwing gedacht worden. In 1976 werden de praktijklokalen opgeknapt, er kwamen andere vloeren in en er werd verwarming aangelegd. Er is enkele jaren geleden zelfs nog een derde verbouwing geweest. Terugkijkend vindt Adema dat hij in het Koartling "een prachtige tijd" heeft gehad.

(advertentie)

Uit in Buitenpost

In deze rubriek willen wij u per maand een overzicht geven van activiteiten in Buitenpost. Een ondervinding in (vaste) subrubrieken maakt het mogelijk in één oogopslag te zien wat er te doen is in ons dorp. Vanzelfsprekend willen wij graag ook uw melding van een activiteit hierin opnemen. Neem bij de organisatie van een evenement het liefst zo vroeg mogelijk contact met ons op. De kopij moet in ieder geval de volgende informatie bevatten: datum, activiteit en eventuele omschrijving hiervan, tijd en lokatie.

Periode 25 juni tot en met 24 augustus

Activiteiten

7 augustus: Botanische tuin De Kruidhof - Kruidhof Natuurmarkt, gratis toegang

Exposities

25 juni t/m 31 juli: Hal en leeszaal gemeentehuis - Ineke Schmidt-Deurloo: olieverf miniatures en gedichtjes; tijdens openingsuren

t/m 12 juli: Botanische tuin 'de Kruidhof' - Ingrid Groeneveld: aquarellen; tijdens openingsuren

13 juli t/m 30 augustus: Botanische tuin 'de Kruidhof' - Mevr. D. Bezembinder-Mir y Villar: schilderijen van bloemencollage; tijdens openingsuren

Sport

Kaatsclub Buitenpost

3 augustus: 11.00 uur Sportveld Parklaan, Pearkekeatsen

4 augustus: 11.00 uur Sportveld Parklaan, De Point Feestweekpartij

Redav nav sregrub ni Neleprakthca

Denken doen delen

Dat is wat anders dan politietje spelen

In de arena van de gemeentelijke politiek

Hij diende een ieder van doortastende repliek

Een sterke man van Hermandad

Niet te veel discussie; liever een kort debat

Zo zette hij de gemeenteraad naar zijn hand

Dynamisch opererend als "burger" van Stand

Hij zal gemist worden: dhr. Schmidt

Een man die van ieder "levens" detail geniet

Recepties, ABC, jubilea, dorpsvertier

Ontmoeting; contact; netwerk: hij deed het met plezier

Wat staat er in zijn Achtkarspelens testament?

Een bestuurder die wat meer geduld kent?

Een vertegenwoordiger eerlijk en oprecht?

Een pragmaticus, die doet wat hij zegt?

PEVADKO

Terugblik seizoen 'het Behouden Huis'

Het Behouden Huis

Evenals de afgelopen vier jaren heeft Het Behouden Huis weer een aantal evenementen aangeboden aan een groeiend publiek in Buitenpost. De tentoonstelling van 'master Harm van der Bij' is een succes geworden; er zijn kwamen veel mensen op af. Velen van hen maakten van de gelegenheid gebruik één of meer reproducties te bestellen die door 'het Behouden Huis' afgedrukt zijn. In de leeskamer naast de grote hal had 'het Behouden Huis' ter ere van het huwelijk van Willem Alexander en Maxima gelijktijdig een oranjetentoonstelling ingericht, die bij velen in de smaak viel. Verder was er een 'culturele middag' waaraan verschillende kunstenaars meewerkten: een pianist, een schuiftrompettiste en een dichter. Het laatste evenement was een lezing door Jacobus Knol over de Joodse schrijver en journalist Elie Wiesel, afgewisseld met zang van Gretha Hoekstra, op de piano begeleid door Jaap Meems. Aan het begin van het volgende seizoen hoopt 'het Behouden Huis' het nieuwe programma bekend te maken. Wel verklappen we alvast dat het Frysk Jeugdorkest er in ieder geval ook op staat.

Voor al uw
vakantielectuur
is er maar één adres:

Kerkstraat 19
9285 TA Buitenpost
Telefoon (0511) 54 13 09

STEEN-HOUWERIJEN
DE VRIES & ARENDS
SPECIALISTEN IN NATUURSTEEN

meer dan 100 jaar ervaring in graf- en bouwwerken

Postbus 10, 9285 ZV Buitenpost
Showroom:
Jeltingalaan 13b, 9285 WH Buitenpost
Tel. 0511 541212, fax 0511 541670
Voorstreek 90, 8911 JT Leeuwarden
Tel. 058 2125067, fax 058 2161900

James Wattstraat 12, 8912 AS Leeuwarden
Tel. 058 2126805, fax 058 2133635
Osingastraat 6, 8801 AJ Franeker
Tel. 0517 392354, fax 0517 394343

Opruiming
Alle zomerschoenen
2e paar halve prijs
(goedkoopste paar)

- maandagmiddag open

- nu ook voor schoenreparaties

Wagenaar schoenmode
Kerkstraat 17
9285 TA Buitenpost

*Stichting Sociaal Cultureel Werk
It Koartling
Schoolstraat 31
9285 NE Buitenpost
tel. 0511 541214*

It Koartling is van de derde week van juni tot de tweede week van augustus gesloten. Het nieuwe seizoen wordt op 7 september geopend met een Open Huis. Wij wensen u een goede vakantie!

Veel bekijks bij de Roefeldag

Ook dit jaar keken kinderen op de Roefeldag op 12 juni, hun ogen uit bij verschillende bedrijven en instellingen in Buitenpost. Deze activiteit van het kinderwerk, waarop kinderen de gelegenheid krijgen eens een kijkje te nemen in wereld van de volwassenen, was de laatste in het seizoen 2001/2002. Hierbij willen wij alle 14 begeleiders en ruim 20 deelnemende bedrijven nogmaals hartelijk danken voor hun medewerking. Na de vakantie komen wij terug met een vernieuwd programma!

Op de foto: een blik in een ambulance van de ambulancepost met toelichting van verpleegkundige Sylvia Heidbuurt.

Ondernemen in Buitenpost - Sikko Brouwer

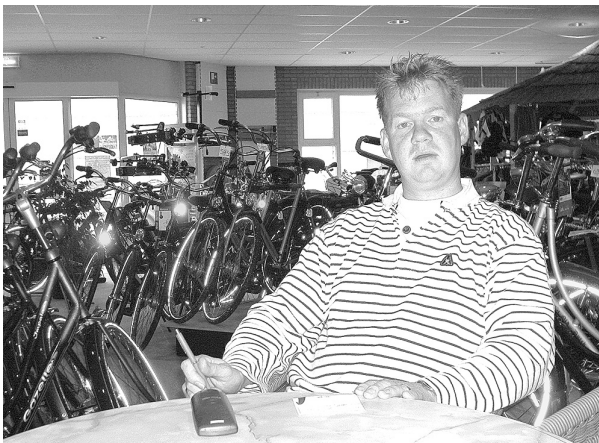
Sikko Brouwer, bouwjaar 1969, is 'fytsemakker' in ons dorp. In februari 1990 nam hij aan de Voorstraat de rijwielhandel en -werkplaats van Evenhuis over, en begon zoals hij zegt: 'jong en fanatiek' aan zijn droom een eigen zaak te beginnen. De geboren Heerenveener stamt uit een familie van (hoefijzer)smeden en had zijn eerste stappen als ondernemer voor zijn twintigste al gezet; energiek en gedreven als hij is was de eigen zaak in Buitenpost een goede kans en een grote uitdaging. "Het zit in mijn bloed om de lat altijd voor mijzelf hoger te leggen", vertelt hij, "ondernemen is voor mij een tweede natuur". Voor ons mede aanleiding hem te vragen een reeks interviews te openen met als centrale vraag hoe het is om te ondernemen in Buitenpost.

In hoog tempo en met verve doet Sikko zijn verhaal. In zijn winkel aan het Christinaplein is veel ruimte, keus en een gevarieerde inrichting. "Dat past ook in mijn ideeën over hoe je moet ondernemen. Ondernemen doe je voor 100%. Je zet je volledig in voor je zaak en voor je klant. Je doet wat je belooft en je staat in principe altijd voor hem klaar. Toen mijn eerste zoon geboren werd was ik tot half twaalf in de werkplaats aan het werk, om twaalf uur reed ik met mijn vrouw naar het ziekenhuis". Ondertussen is hij de vader van twee zoontjes en een dochter en woont hij vanaf de start van zijn bedrijf met veel plezier in Buitenpost, "dit dorp is een goede stek om te wonen, de mensen zijn vriendelijk en er zijn actieve sportverenigingen". Op een gegeven moment deed zich de mogelijkheid voor om terug te gaan naar Heerenveen naar zijn vroegere werkgever in een vaste en uitstekende baan, "zowel mijn vrouw als ikzelf hebben toen beslist voor deze plek gekozen". Maar het begin van zijn zaak was niet gemakkelijk. "Toen ik hier voor het eerst kwam was mijn eerste indruk van het winkelcentrum een niet al te beste, bovendien moest het 60 jaar oude familiebedrijf van Evenhuis nieuw leven ingeblazen worden. De grote steun van de eigen familie heeft ons door die periode heen geholpen. In de overnamefase mocht ik op een zaterdagmiddag de zaak voor Evenhuis waarnemen, ik verkocht toen zegge en schrijve één lampje en één anti-slip dopje voor een dynamo. Mijn familie maakte zich natuurlijk toen wel zorgen. Maar als je iets graag wilt dan zie je de pluspunten veel groter dan de minpunten en ik wilde doorzetten".

Veel hulp van anderen heeft hij bij het opzetten van zijn bedrijf niet gekregen, eerder tegenwerking. "Het vertrouwen in een twintigjarig

'broekje' was niet groot, en ik voelde mij eerder ontmoedigd dan gesteund. Toen ik na een aantal jaren mijn zaak wilde uitbreiden en op zoek was naar een nieuw bedrijfspand werd ik regelmatig met een kluitje in het riet gestuurd", herinnert Brouwer zich. Toch waagde hij zich in het diepe en kocht van een projectontwikkelaar het stuk grond waar het huidige V&B op staat. In een zakelijk samenwerkingsverband werd een grote en luxe zaak in fietsen, sportartikelen en computers opgezet. Nadat na een tweetal jaren die samenwerking werd verbroken was het wel even slikken: "de vraag of het wel zou lukken met een grote fietsen- en sportzaak in Buitenpost werd opnieuw gesteld. Het is nu een groot en gezond bedrijf met 6 werknemers, maar ik moest er toen wel voor knokken". Het staat voor hem vast, een goed bedrijf is in Buitenpost net zo goed als waar dan ook mogelijk. "Het draait om service, kwaliteit en klantgerichtheid. Ik weet dat ik niet altijd de goedkoopste hoeft te zijn als ik een goed product verkoop, en ervoor sta. Natuurlijk merk ik ook dat het ondernemersklimaat hier bij lange na niet altijd ideaal is. De kritiek die er vaak is op de gemeente, of op de binding die de eigen inwoners met haar ondernemers hebben of die op ondernemers zelf is niet altijd onterecht. Maar voor mij is het belangrijkste onderdeel in het succes van een bedrijf, ook hier, de ondernemer zelf", zegt Sikko stellig. Tijdens het gesprek piept de telefoon voortdurend en met tussenpozen vragen klanten om enige aandacht. "Je blijft altijd bezig met een eigen zaak", verontschuldigt hij zich.

Toch is Brouwer zich goed bewust van de nodige omstandigheden die het ondernemerschap in ons dorp bemoeilijken. De samenwerking tussen de 24 ondernemers van de ondernemersvereniging BUVO kan beslist beter: "Samen met de schouders eronder zou hier veel meer mogelijk zijn. Ons belang is immers hetzelfde, mijn handen jeuken wel eens als de eenheid bij extra winkelopeningen weer eens ontbreekt. Ik heb het meegemaakt dat in een Sinterklaasperiode maar een paar zaken hier open waren. Toen een aantal klanten uit Kollumerpomp een rondje door het dorp hadden gemaakt was hun commentaar: "dat stelt hier niet veel voor". Als je als winkeldorp aan de bak wilt komen moet je het

beslist anders aanpakken; daar wil ik mij óók best voor inzetten". De ambtelijke molens van gemeente en andere overheidsinstellingen frustreren ook vaak en mogen beslist wel een paar tandjes hoger draaien. Zo zou de inrichting van het winkelcentrum, zoals het gevaarlijke en erg ontsierende gat naast supermarkt De Boer, met veel meer daadkracht moeten worden aangepakt. Daarnaast kan Nijenstein een breekijzer in het winkelverhaal van Buitenpost worden. "Als daar, en de kansen zijn er en moeten ook gemaakt worden, een mooi bedrijf in komt, dan kan het hier eindelijk goed aan het rollen komen. Maar, net als op andere plekken in het dorp, moet er méér worden doorgepakt, knopen worden doorgehakt en een duidelijke visie voor de toekomst komen. Fase 3 van het winkelrichtingsplan, zeg maar tussen de Boer en Nijenstein, kan dan echt van de grond". Hoop dat het voor Buitenpost goed komt heeft Brouwer nog steeds, met name omdat er toch regelmatig nieuwe ondernemers binnen komen druppelen die met frisse moed de zaken aanpakken. "Aan de Buitenposter als klant ligt het uiteindelijk ook niet. Ook de mensen in dit dorp zijn kritisch en als ze elders dingen beter kunnen krijgen dan hier dan is het logisch dat ze daarvoor kiezen. Als plaatselijke ondernemer sta je voor de uitdaging ze toch aan je te binden".

De examens zijn achter de rug...

De leerlingen van de hoogste klassen van de voortgezette opleidingen - en in Buitenpost zijn dat er nogal wat - hebben examen gedaan. Ze konden voorlopig opgelucht ademen, op 13 juni hoorden ze de uitslag en dat wordt altijd bibberen: tussen twaalf en twee uur kun je gebeld worden door de klasseleraar en dan heb je een herexamen of je bent gezakt. Cindy, Henk-Jan en Janet praten na over hun examentijd, ze deden alle drie MAVO-D examens. Janet: "Ik vond het examen niet echt moeilijk, want ik had het goed geleerd. Ik was ook niet echt zenuwachtig. Bij geschiedenis ben ik vreselijk geschrokken - achteraf. Ik keek de antwoorden op internet na en opeens dacht ik: ik heb een vraag overgeslagen en nu staan alle antwoorden op de verkeerde plaats... Gelukkig was het niet zo. Je kunt alle examens nakijken op internet. Eerst durfde ik niet te kijken, als je veel fouten ziet, raak je in de stress, maar Cindy heeft me overgehaald." Cindy: "Bij Duits zat ik in de benauwdigheid. Ik dacht dat ik nog een uur had. Toen begon ik me te haasten. Gelukkig was het nog een uur. Biologie vond ik het leukste examen - alles wat ik las kwam me bekend voor." Henk-Anne: "ik ook. Ik kon alles opschrijven en ik wist zeker dat het goed was." Cindy en Janet: "Aardrijkskunde was een heel dik pak - 35 bladzijden, er zaten veel kaartjes bij." Cindy: "Meerkeuzevragen vind ik makkelijk. Je eerste reactie is meestal het goede antwoord. Daar vertrouwde ik op". Henk-Anne: "We hadden drie weken om alles te leren. Ik leerde drie uurtjes per dag. Ik ben blij dat ik klaar ben. Ik ben blij dat ik nu aan een nieuwe opleiding kan beginnen; ik ga iets doen wat ik leuk vind. Dat is gemakkelijker dan domme lesjes leren, die je nooit gebruikt. Op de nieuwe school zijn we allemaal gelijk. Op de MAVO moesten we meneer of mevrouw tegen de leraren zeggen, dat hoeft straks niet meer." Janet: "Ik heb nu nog geen vakantiebaantje, ik zie wel, ik ga gewoon veel oppassen. Maar eerst lekker met mijn ouders naar Terschelling." Cindy: "Ik ga bij 'de Bernebrêge' werken, - en als het kan, blijf ik dat doen op mijn vrije dag." Henk-Anne: "Ik ga bij de Poi werken - eerst als vakantiewerk, later in de weekends als dat kan. Ik ga eerst mee op vakantie met mijn ouders. Ik zal sommige mensen gaan missen. Ik ben wel heel blij weg te gaan van het Lauwers, maar het was heel gezellig op school."

2 Anagrammen door Mr. B. Rein

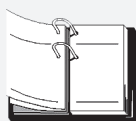

Maak van de twee woorden steeds een 7-letterig woord - de 1e letters van de nieuwe woorden van de 1e puzzel vormen een gezegde en van de 2e een spreekwoord.

zoek	dak	bier	kan
doel	vin	boel	sik
paus	cel	toon	cru
goor	hel	haal	iep
gier	pen	toen	reu
geen	gil	meel	dan
rond	ara	arts	ion
wand	leg	wang	gil
snik	laf	ader	lol
boer	mag	nies	gin
ding	rijk	wond	toe
nier	tal	teer	nog
soep	die	vent	die
zich	tuk	toon	dol

stap	worm	lamp	weer
anti	mond	arts	veel
klad	veel	keet	stil
huid	moes	riet	teen
geul	rook	stro	vonk
hals	port	land	west
maat	rest	baal	stro
koet	sier	bast	mede
rijst	voer	merg	niet
cent	hard	anti	memo
hels	kuit	band	kale
ante	hulp	dier	snor
ante	guur	drie	raam
lach	vilt	eens	hier
flat	wond	gaaf	niet

**Kopijverzorgers,
maak het uzelf
en ons gemakkelijk !**

Let op de kopij-inleverdatum
maandag 5 augustus
De krant verschijnt in
week 34 !
Houdt u daar ook rekening mee?

Wie bedenkt naam voor volkstuincomplex?

Een mand gevuld met de lekkerste seizoensgroenten en allerlei andere heerlijk-gezonde etenswaren. Loopt het water u al in de mond? Doe dan mee met de prijsvraag van de amateur-tuindersvereniging Buitenpost. Bedenk een passende naam voor het volkstuincomplex op industrieterrein De Swadde en maak kans op deze goedgevulde mand!

De winnende naam wordt tijdens de open dag op 7 september bekend gemaakt. De nieuwe burgemeester - we gaan ervan uit dat Achtkarspelen dan weer een eerste burger heeft - zal op deze dag het tuinderscomplex officieel openen. Ook u bent van harte welkom op deze open dag.

Behalve genieten van de tuinen - begin september staan groenten en bloemen er prachtig bij - kunt u ook een kijkje nemen bij de kraampjes die op het terrein staan. Hier vindt u onder andere leuke en interessante informatie over de tuindersvereniging, biologisch tuinieren, compost, de biologische producten van de stichting Job, droogbloemen en nog veel meer. Ernst Langhout zorgt voor de muzikale omlijsting van de dag. Te zijner tijd krijgt u meer informatie over het programma van de open dag.

Kennismaking

De open dag is vooral bedoeld om de inwoners van Buitenpost eens te laten kennismaken met de amateur-tuindersvereniging. Wat wordt er zoal verbouwd en hoe gebeurt dat. "Ons streven is milieuvriendelijk tuinieren", vertelt voorzitter Sytze Metzlar. "Nu is ongeveer tweederde van de percelen al onbespoten." Tuinieren is een gezonde bezigheid, benadrukt Metzlar. "Het is ontstressend, je bent lekker bezig in de natuur. Maar je weet ook wat je eet." Behalve oer-Hollandse groenten als sperziebonen, kool en wortelen, wagen steeds meer tuinders zich aan wat meer exotischer producten. "Er is sprake van een verschuiving", aldus Metzlar. "De oude garde heeft nog veel grote percelen met meer van hetzelfde, maar met name de jongere tuinders wisselen meer af. Je ziet bijvoorbeeld veel pompoenen en kalebassen. Ook zet men er steeds vaker bloemen tussen."

(foto: Harrie Slagter/redactie)

Wijken voor woningbouw

Het volkstuincomplex zit sinds 2000 op de huidige plek. Voorheen was het gevestigd op het terrein naast De Ring. Groenten en bloemen moesten echter wijken voor toekomstige woningbouw en vijfpartijen. Als nieuwe lokatie werd uiteindelijk gekozen voor industrieterrein De Swadde, in de hoek bij touringcarbedrijf Veenstra. In eerste instantie was de tuindersvereniging niet gelukkig met de gedwongen verhuizing. "Het heeft ons leden gekost", vertelt de voorzitter. "De gemeente heeft het hoogstnodige gedaan, maar dat is ook alles. Ze hadden wel wat royaler kunnen zijn."

Draai gevonden

Op deze kritische kanttekening na, is het bestuur tevreden met de nieuwe situatie. De inmiddels dertig tuinders hebben in het derde jaar na de verhuizing hun draai gevonden op de nieuwe lokatie. "Alle percelen zijn weer bezet", aldus Metzlar. "We zitten op een plek met mooi uitzicht en ook de grond is beter te bewerken. Ik hoef niet meer terug."

Meedoen aan de prijsvraag? Stuur uw schriftelijke inzending dan voor 15 augustus in. U kunt deze in de bus doen bij F. Langhout, De Voorzoom 62 of bij S. Metzlar, Parcours 33.

Kroniek van Buitenpost

(uit de Kollumer Courant) door Dirk R. Wildeboer

* Zaterdagavond, ongeveer 6 uur werd het dorp opgeschrikt door sirenegeloei. Een vrachtauto van Bronsema uit Stroobos, welke benzine innam bij garage Dijkema, waarbij tijdens de vulling van het vat op de auto van een stormlantaarn gebruik werd gemaakt, stond in een ommezien in lichterlaaie.

Bij het wegslepen van de auto naar het park liet de bestuurder, die erg zenuwachtig was, de wagen naar rechts rijden in plaats van het midden van de rijksstraatweg te kiezen. Hierdoor sloegen de vlammen over naar de belendende smidswoning van G. Noordhof. Er sprongen verscheiden glasruiten en de gevel werd ernstig beschadigd. De kaashandelaar D. Zijlstra ontdekte de brand het eerst en waarschuwde de brandweer.

* Tijdens de winkelweek: "Tel mee, tel mee! Jong en oud telt deze keer bij H. de Jong, Kerkstraat en G. van der Veer&Zn, Voorstraat. In onze étalage bevinden zich een aantal pakjes pudding. Wie raadt het juiste aantal? 1e prijs: Een blik biscuit, tweede prijs: een fles Schilletje, 3e prijs: een fles Limonade. Beleefd aanbevelend. Végé kruideniers Buitenpost.

* Tijdens zijn vakantie heeft onze plaatsgenoot, dokter Keizer, onder Alkmaar, een snoek gevangen van 105 centimeter.

* Diefstal bij K. Joustra van een zijde spek uit het spekhok tot twee maal toe. Met behulp van een speurhond werden de jeugdige daders opgespoord.

Tijdens de feestweek zal het concours hippique weer plaatsvinden. Voor paardenliefhebbers absoluut iets om bij aanwezig te zijn. Paardenclub de Postruiters zijn elke keer van de partij. Zij rijden voorop bij de tocht met de koetsen. Dat wil zeggen, de ruiters met die paarden, die niet schrikachtig zijn. Want niet elk paard of pony durft het aan langs een mensenmenigte te lopen. De paarden en pony's zijn van de leden zelf. Want dat is een vereiste bij de Postruiters. Je moet de beschikking hebben over een paard. Dat vormt nog wel eens een drempel voor nieuwe leden. De paardenclub heeft echter geen paarden in zijn bezit die ze kan verhuren. Ben je lid van de Postruiters dan kun je meedoen aan wedstrijden. Aan de hand van een programma kun je aangeven aan welke wedstrijden je mee wilt doen. De club zorgt dan voor de inschrijving en de startkaart. Elke ruiter begint in de laagste klasse. Heb je een bepaald aantal punten, dan mag je de volgende keer een klasse hoger rijden. Zo kun je een heel eind komen. Maar oefening baart kunst. Er wordt daarom elke week les gegeven in de manege van Van der Ploeg op het West. De bak is daar voor twee avonden in de week afgehuurd. Groepjes van vier personen krijgen dan een uur les. De meeste leden nemen

Paardenclub 'de Postruiters': sportplezier voor mens en dier

echter daarnaast of in plaats van privéles. Je kunt je afvragen of er dan nog wel iets gezamenlijks, een clubgevoel is. Dat is er zeker. Om de twee jaar gaat de club op kamp. Op dat kamp wordt natuurlijk paardgereden. Ook zijn er onderlinge wedstrijden. Leden van de club rijden dan tegen elkaar, wat elke keer weer erg spannend is. Dan zijn er nog onderlinge wedstrijden tegen de paardenclub uit Zwaagwesteinde. De beide clubs strijden dan om de beker. Paarden zijn doorgaans erg geliefd bij jonge meiden. De leeftijden bij

de Postruiters lopen op tot in de vijftig. Zolang de ruiter gezond is, kan hij blijven rijden. En of het nu zomer is of winter, het paardrijden gaat, buiten de zomervakantie, het hele jaar door. Ruiters die zelf een paard of een pony hebben en daarmee graag eens een wedstrijd willen rijden, kunnen voor meer informatie terecht bij S. van der Graaf, telefoon: 542861.

Op de foto: Freja Piersma met haar paard (foto: eigen foto)

Buitenpost - paardendorp

Binnenkort is het weer zover: Concours Hippique, een evenement dat in het hele land bekendheid geniet en duizenden belangstellenden trekt. Mevrouw Bolling herinnert zich nog als de dag van gisteren dat in 1954 voor het eerst een concours werd gehouden. Haar man Abe Bolling, die tot 1976 eigenaar was van hotel 'de Roskam' maakte deel uit van het 'comitee van oprichting', de zogenaamde dertien. Mevrouw Bolling is in het bezit van een uitvoerige documentatie: foto's en krantenknipsels, bijeengebracht in drie dikke boeken, waaruit wij nu en later zullen putten.

Buitenpost kan bogen op een eeuwenoude traditie want sinds 1670 was hier een paardenmarkt en steeds op de eerste woensdag van augustus. In 1954 bedroeg de aanvoer 299 paarden, 46 veulens, 88 schapen en 4 lammeren. Vanaf dat jaar was aan die markt een Concours Hippique verbonden. Het initiatief ging uit van de BUVO, maar de algemene ledenvergadering stemde tegen. De zeven bestuursleden waren echter van mening dat ze zo'n goede gelegenheid niet voorbij konden laten gaan en de grote aantallen bezoekers een programma moesten

aanbieden. Zij besloten om zelf de organisatie ter hand te nemen en versterkt met zes mannen uit de agrarische sector, vormden zij 'het Paardencomitee van Dertien'.

Vanaf het begin is het concours een feestelijk evenement geweest. Voor de aanvang had ten gemeentehuize een officiële ontvangst van tal van genodigden plaats door het gemeentebestuur. De commissie van dertien ging tijdens de opening te paard naar het concours, ofschoon geen van de leden ruiter was. Bovenstaande foto uit 1956

laat de onderweg zijnde openingsstoet zien op de (toen nog beklinkerde) Voorstraat, tegenover de huidige rijwielhandel van Wiersma. Onderstaande overzichtsfoto geeft een beeld van het concourssterrein en de meer dan 6000 bezoekers tijdens het CH in 1964.

Volgend jaar presenteert het Concours Hippique zich voor de 50e keer. Genoeg aanleiding voor ons om dan nog meer te putten uit de fraaie collectie van mevrouw Bolling.

